

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΙΣ

Εργασία φιλοσοφίας Β' τετραμήνου

Φασνάκη Ναταλία
Πλουμάκη Αριάννα
Πλακούτση Κατερίνα
Φραγκάκη Αφροδίτη
Σαμαρά Αντωνία

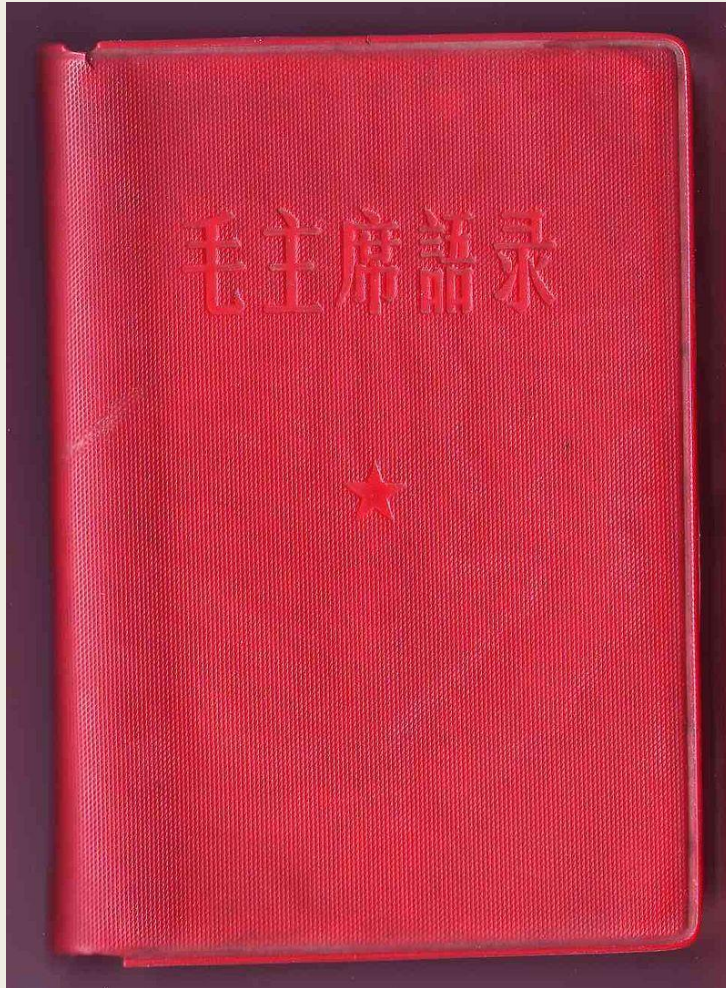
Κόκκινο βιβλίο- Μάο

- Το βιβλίο Αποφθέγματα του Προέδρου Μάο, γνωστό στη Δύση ως Κόκκινο Βιβλιαράκι και κατά την Πολιτιστική Επανάσταση ως Κόκκινο Βιβλίο-Θησαυρός, άρχισε να εκδίδεται από την κυβέρνηση της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας τον Απρίλιο του 1964. Περιέχει τις ιδεολογικές θέσεις του τότε Κινέζου Προέδρου Μάο Τσετούνγκ, οι οποίες επηρέασαν βαθιά τη μαρξιστική σκέψη της εποχής του, ιδιαίτερα στη Δυτική Ευρώπη.
- Ο Μάο Τσε Τουνγκ είναι ο μεγαλύτερος μαρξιστής-λενινιστής στην εποχή μας. Συνέχισε, υπερασπίστηκε κι ανέπτυξε με μεγαλοφυή, δημιουργικό κι ολοκληρωμένο τρόπο το μαρξισμό - λενινισμό, προωθώντας τον σ' ένα εντελώς καινούργιο στάδιο.
- Η σκέψη του Μάο Τσε Τουνγκ είναι ο μαρξισμός - λενινισμός στην εποχή που ο ιμπεριαλισμός βαδίζει προς την ολοκληρωτική του καταστροφή και που ο σοσιαλισμός προχωρεί προς τη νίκη σ' ολόκληρο τον κόσμο. Είναι ένα πανίσχυρο ιδεολογικό όπλο εναντίον του ρεβιζιονισμού και του δογματισμού κι αποτελεί για το Κόμμα, το στρατό κι ολόκληρη τη χώρα την καθοδηγητική αρχή για κάθε δουλειά.
- Το «Μικρό Κόκκινο Βιβλίο» το πρωτοκυκλοφόρησε σαν εγχειρίδιο στο Λαϊκό Απελευθερωτικό Στρατό (ΛΑΣ), για την επιμόρφωση και ενδυνάμωση του επαναστατικού πνεύματος στο στράτευμα, αλλά η μεγάλη του αλυσιδωτή εξάπλωση ξεκίνησε από το 1966, σε συσχετισμό και σαν βασικό εργαλείο, σύμβολο και αιχμή της Μεγάλης Προλεταριακής Πολιτιστικής Επανάστασης. Σκοπός αυτού του μικρού εγχειριδίου, ήταν να αποτελέσει ένα εργαλείο που θα κινεί τις μάζες στην κατεύθυνση της σοσιαλιστικής οικοδόμησης.

Κόκκινο βιβλίο – Μάο

- Έχει μεταφραστεί σε περισσότερες από 50 γλώσσες και θεωρείται το δεύτερο σε κυκλοφορία βιβλίο σε όλη την ιστορία, μετά την Αγία Γραφή. Η έκδοση του βιβλίου σε μέγεθος τσέπης αποσκοπούσε στην ευχρηστία του και συνέβαλε στη ραγδαία διάδοσή του στον κινεζικό λαό.
- Αναπάντεχα, μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα, το μικρό Κόκκινο Βιβλίο, από κινέζικο εξελίχθηκε σε παγκόσμιο φαινόμενο. Από τον Οκτώβριο 1966 μέχρι τον Μάιο 1967, δηλαδή μέσα σε οκτώ μόνο μήνες, το κινέζικο «Διεθνές Βιβλιοπωλείο» είχε διαθέσει, σε προσιτές τιμές -όπως και στην Κίνα, 800.000 αντίτυπα του Κόκκινου Βιβλίου, σε 14 διαφορετικές γλώσσες, σε 117 χώρες!
- Βέβαια, δεν συμφωνούσαν όλοι μέσα στο ΚΚΚ (Κου Κλουξ Κλαν) για το μικρό Κόκκινο Βιβλίο. Άλλοι γιατί διαφωνούσαν με τον εξεγερσιακό χαρακτήρα που απέκτησε συντείνοντας στο ξέσπασμα και στη διάδοση της Προλεταριακής Επανάστασης και άλλοι γιατί θεωρούσαν ότι το Κόκκινο Βιβλίο περιόριζε τη μελέτη του μαρξισμού-λενινισμού και της Σκέψης Μάο Τσε Τουνγκ σε τμηματικές αναφορές, χωρίς εμβάθυνση και κατανόηση της πλούσιας θεματολογίας του. Αλλά το ρεύμα ήταν τόσο ισχυρό, ιδιαίτερα μεταξύ των νέων, που οι φωνές αυτές δεν εισακούονταν.

Το κοκκίνο βιβλίο

Πρόεδρος Μάο

Κινέζικος Εμφύλιος

Χρονολογία 1927-1936 1946-1950

Τόπος Ηπειρωτική Κίνα

Αίτια

- Πτώση της Δυναστείας των Τσινγκ
- Η Εξέγερση των Μπόξερς
- Η Θητεία του Τσιανγκ και Σεκ

Αποτέλεσμα

- Νίκη Κομμουνιστών
- Ίδρυση της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας
- Ίδρυση της Ταϊβάν

Δεν υπεγράφη ποτέ επίσημη συνθήκη ειρήνης

Απολογισμός

Απώλειες 7.500.000 (άμαχοι και στρατιώτες)

Έγινε παύση του εμφυλίου προκειμένου να δημιουργηθεί το Β'

Ηνωμένο Μέτωπο για την αντιμετώπιση της ιαπωνικής

Αντιμαχόμενοι

- Κουομιντάνγκ (Το Κινεζικό Εθνικιστικό Κόμμα είναι πολιτικό κόμμα στη Δημοκρατία της Κίνας (Ταϊβάν).
- Κομμουνιστικό Κόμμα

Ηγετικά πρόσωπα

- Τσιανγκ Κάι-σεκ
- Μάο Τσε-τουνγκ

Δυνάμεις

4.300.000 (1946)

1.200.000 (1945)

1.490.000 (1949)

4.000.000 (1949)

Η Εξέγερση των Μπόξερς

- Οι Μπόξερς (αγγλ. Πυγμάχοι) ήταν τα μέλη της εθνικιστικής οργάνωσης Δίκαιες και Αρμονικές Γροθιές, και λέγονταν έτσι επειδή εξασκούσαν τις πολεμικές τέχνες.
- Το 18ο αιώνα λόγω της δυσχερούς οικονομικής θέσης πολλών ανθρώπων, κάποιων πολύ σοβαρών καταστροφών και της ασταμάτητης επιρροής ξένων στην Κίνα, οι Μπόξερς άρχισαν να αυξάνονται πολύ γρήγορα σε νούμερα.
- Το 1898 συντηρητικές εθνικιστικές δυνάμεις κατάφεραν να ελέγχουν την κυβέρνηση. Αυτές οι δυνάμεις έπεισαν τους Μπόξερς να αφήσουν τον στόχο που είχαν θέσει ενάντια στη Δυναστεία των Τσινγκ και να συνεργαστούν με αυτή ώστε να διώξουν τους ξένους από την Κίνα. Άρχισαν έτσι οι Μπόξερς να αποκτούν πολιτικό κύρος, γιατί προσλαμβάνονταν από το κράτος ως φρουρά σε διάφορες πόλεις.
- Καθοριστικός ήταν ο ρόλος των χριστιανών Κινέζων για την απόλυτη άνοδο των Μπόξερς στην εξουσία. Πολλοί ιεραπόστολοι πίεζαν τις τοπικές υπηρεσίες αυτοδιοίκησης να λαμβάνουν το μέρος των χριστιανών σε αντιδικίες σε διάφορα θέματα. Ύστερα από καιρό, οι Μπόξερς εξαπέλυαν ανοικτές επιθέσεις ενάντια στους Χριστιανούς.
- Στις αρχές του 20ου αιώνα, οι Μπόξερς διεξήγαν πολεμικές επιχειρήσεις ελεύθερα γύρω από το Πεκίνο. Οι Μπόξερς επίσης κέρδισαν πολλές μάχες ενάντια στους ξένους που απεστάλησαν για να επιβάλουν την κυριαρχία τους.

Η πτώση της Δυναστείας των Τσινγκ

- Η Κίνα κυβερνιόταν σχεδόν 300 χρόνια από την Δυναστεία των Τσινγκ. Στις αρχές όμως του 20ου αιώνα, έγιναν γεγονότα που οδήγησαν στην πτώση της Δυναστείας των Τσινγκ, φέρνοντας χάος στο χώρο της Κίνας.
- Ένας από τους κύριους λόγους που οδήγησαν σε αυτά τα δεδομένα ήταν ο ευρωπαϊκός ιμπεριαλισμός. Ευρωπαϊκές δυνάμεις έλεγχαν μεγάλα κομμάτια της Ασίας κυρίως λόγω εμπορικών σχέσεων. Πίεζαν πολύ όμως ακόμη και την Κίνα.
- Η Κίνα παραχώρησε εδάφη στους ξένους και δέχθηκε άνισους όρους κυρίως μετά τους πολέμους του Οπίου. Έτσι επικράτησε σε διπλωματικό επίπεδο η εικόνα της Κίνας ως μια χώρα που δεν έχει την απαραίτητη αυτάρκεια ώστε να υπερασπιστεί τα συμφέροντά της. Αυτό το κλίμα κατέστησε την Κίνα μια χώρα που επηρεάζονταν περισσότερο από τις εξωτερικές πιέσεις παρά τις δικές της αυτόβουλες δράσεις.
- Η πτώση δεν επήλθε μόνο από εξωτερικά αίτια, αλλά και από εσωτερικά επίσης. Οι υπήκοοι της Κίνας (που στην πλειονότητα τους ήταν Κινέζοι Χαν) δεν ήταν πιστοί προς τη Δυναστεία Μαντσού που ήταν από τη Μαντζουρία. Για τους υπηκόους της Κίνας, η δυναστεία είχε χάσει την Εντολή του Ουρανού και έπρεπε να καθαιρεθεί. Για να ανταποκριθεί σε αυτό, η Χήρα Αυτοκράτειρα Τσι-σί αντί να ακολουθήσει πορεία παρόμοια με της Ιαπωνίας και να εκσυγχρονίσει τη χώρα έκανε το ακριβώς αντίθετο. Έσφαξε όλους όσους υποστήριζαν τον εκσυγχρονισμό της Κίνας.
- Η Δυναστεία Τσινγκ επίσης γνωστή ως Δυναστεία Μαντσού, ήταν η τελευταία αυτοκρατορική δυναστεία της Κίνας, η οποία εξουσίαζε την περίοδο 1644 - 1912

Κουβανική επανάσταση

- Την τελευταία μέρα του 1958, ο διεφθαρμένος δικτάτορας της Κούβας, Φουλχένσιο Μπατίστα, εγκαταλείπει την Αβάνα, κάτω από τη λαϊκή κατακραυγή. Μαζί με την κουστωδία του μεταφέρει και μια μικρή περιουσία: 300 εκατομμύρια δολάρια, προϊόν κατάχρησης από τα δημόσια ταμεία. Οι «μπαρμπούδος» (γενειοφόροι) του Φιντέλ Κάστρο βρίσκονται προ των πυλών της Αβάνας και της εξουσίας.
- Ο νεαρός δικηγόρος Φιντέλ Κάστρο υπήρξε η κινητήρια δύναμη της Κουβανικής Επανάστασης και ένας από τους πολιτικούς άνδρες που σημάδεψαν τον 20ο αιώνα. Οι προσπάθειες του για την ανατροπή του Μπατίστα ξεκίνησαν στις 26 Ιουλίου 1953, με την αποτυχημένη επίθεση στους στρατώνες Μονκάδα. Οι 119 επαναστάτες, που πραγματοποίησαν την επίθεση, κυριολεκτικά αποδεκατίστηκαν. Ο Φιντέλ διασώθηκε την τελευταία στιγμή, συνελήφθη και καταδικάστηκε σε κάθειρξη 15 ετών. Θα μείνει στη φυλακή για 22 μήνες, κατά την διάρκεια των οποίων θα εντρυφήσει στα γραπτά των Μαρξ, Λένιν και Μαρτί, αλλά και των Σέξπιρ, Φρόιντ και Ντοστογιέφσκι.
- Τον Μάιο του 1955, σε μία κρίση μεγαλοψυχίας, ο Μπατίστα έδωσε χάρη στον Φιντέλ, ο οποίος διέφυγε στο Μεξικό με σκοπό να ετοιμάσει το νέο γύρο αντιπαράθεσης με τον δικτάτορα. Στην ομάδα των 82, η οποία θα ξεκινήσει την εποποιία της Κουβανικής Επανάστασης, προστίθεται και ο αργεντίνος γιατρός Ερνέστο Τσε Γκεβάρα, που παραμένει ως τις μέρες το σύμβολο της αιώνιας επανάστασης.
- Στις 25 Νοεμβρίου 1956, οι επαναστάτες του Φιντέλ στοιβάζονται σε ένα μικρό ξύλινο γιότ με το όνομα «Γκράνμα», που μετά βίας χωράει 25 άτομα, και ξεκινούν την μεγάλη εποποιία. Στις 2 Δεκεμβρίου, αποβιβάζονται στις ακτές της Κούβας και ξεκινούν κλεφτοπόλεμο με τις δυνάμεις του Μπατίστα στα βουνά της Σιέρα Μαέστρα. Με την ιστορική φράση του Τσε «Ας είμαστε ρεαλιστές! Ας κυνηγήσουμε το ακατόρθωτο!» συνοψίζεται η αποφασιστικότητα των επαναστατών να πραγματοποιήσουν το δύσκολο εγχείρημά τους. Στόχος τους να κερδίσουν πρώτα την υποστήριξη των αγροτών και στη συνέχεια των κατοίκων των μεγάλων πόλεων.

Κουβανική επανάσταση

- Ένας χωρικός όμως τους «καρφώνει». Η ομάδα δέχεται την πρώτη επίθεση και αποδεκατίζεται. Επιβιώνουν μόνο 20 από τους 82 αντάρτες. Ο Τσε τραυματίζεται. Το αντάρτικο, όμως, φουντώνει. Οι εθελοντές πυκνώνουν τις τάξεις του. Ως το 1958 οι επαναστάτες του Φιντέλ σημειώνουν μικρές νίκες και βελτιώνουν τις θέσεις τους. Οι κυβερνητικές δυνάμεις, παρά τη φθορά που προκαλούν στις τάξεις των ανταρτών, χάνουν σταδιακά το παιγνίδι. Άμαθες στον ανταρτοπόλεμο, έχουν να αντιμετωπίσουν και την αυξανόμενη λαϊκή υποστήριξη προς τους επαναστάτες.
- Ο Μπατίστα βλέπει ξεκάθαρα το τέλος της εξουσίας του να πλησιάζει. Έτσι, αποφασίζει στις 31 Δεκεμβρίου 1958 να εγκαταλείψει τη χώρα και να εγκατασταθεί ύστερα από πολλές περιπέτειες στην Πορτογαλία του δικτάτορα Σαλαζάρ. Την επομένη, Πρωτοχρονιά του 1959, ξημερώνει μια νέα ημέρα για την Κούβα. Τα πλήθη ξεχύνονται στους δρόμους και πανηγυρίζουν την ανατροπή του μισητού δικτάτορα. Στις 8 Ιανουαρίου οι «μπαρμπούδος» του Φιντέλ Κάστρο εισέρχονται θριαμβευτικά στην Αβάνα και αναλαμβάνουν την εξουσία. Η Κουβανική Επανάσταση μπορεί να έχει θριαμβεύσει, αλλά τα δύσκολα μόλις τώρα αρχίζουν.
- Ο Φιντέλ Κάστρο για να στεριώσει την εξουσία του στηρίχθηκε στους φτωχούς αγρότες, στους εργάτες των πόλεων, την νεολαία και τους ιδεολόγους όλων των ομάδων και των ηλικιών. Ένα από τα πρώτα μέτρα που πήρε ήταν η εθνικοποίηση των μεγάλων αγροτικών εκτάσεων και των αμερικανικών επιχειρήσεων. Οι Ηνωμένες Πολιτείες, που για πολλά χρόνια διαφέντευαν τις τύχες του νησιού, αντέδρασαν έντονα και ξεκίνησαν την προσπάθεια υπονόμευσης του νέου καθεστώτος, τόσο με την αποτυχημένη «Επιχείρηση του Κόλπου των Χοίρων» όσο και την διακοπή των διπλωματικών σχέσεων με την Κούβα.
- Την Πρωτομαγιά του 1961, ο Κάστρο, που είχε αναλάβει την πρωθυπουργία της χώρας, διακήρυξε ότι η Κούβα ήταν πλέον σοσιαλιστική χώρα, με μοναδικό νόμιμο πολιτικό σχηματισμό το Κομμουνιστικό Κόμμα, απογοητεύοντας πολλούς ρομαντικούς που πίστευαν σε μια διαφορετική πορεία του καθεστώτος. Έτσι η Κούβα έγινε το πρώτο σοσιαλιστικό κράτος, σοβιετικού τύπου, στην αμερικανική ήπειρο, γεγονός που πολλαπλασίασε τις αντιδράσεις των Αμερικανών.

Τσε Γκεβάρρα

